

Jairus

We lezen in Marcus 5:21 en verder over de geschiedenis over Jairus.

21 En toen Jezus opnieuw in het schip naar de overkant gevaren was, verzamelde zich een grote menigte bij Hem; en Hij was bij de zee.

Jezus keerde terug naar de overkant van het meer, en daar verzamelde zich een grote menigte mensen bij Hem. Velen van hen waren belust op zijn wonderen en tekenen, want het was ook sensationeel wat Jezus deed op dat gebied.

Er bestaat een volksgezegde dat zo ongeveer dit zegt, dat gezondheid het belangrijkste in het leven is, maar dat is niet zo.

Er zijn belangrijker dingen - waar het bij Jezus - feitelijk om gaat. Denk aan de zaligsprekingen in Mt. 5 en de andere woorden van Hem in Mt. 6 en 7.

Maar zieken genezen was wel een onderdeel van Zijn dienstbetoon en een uiting van Zijn innerlijke ontferming.

22 En zie, er kwam een van de hoofden van de synagoge, wiens naam Jairus was; en toen hij Hem zag, wierp hij zich neer aan Zijn voeten,

Jairus was vernoemd naar de zoon van Manasse, die Jaïr heette (Num. 33:41). Jaïr was dus nageslacht van Jozef.

Er was ook een richter, die Jaïr heette, die Israël 21 jaar richtte. Hij had maar liefst 30 zonen, die op 30 ezelshegsten reden en 30 nederzettingen hadden (Richt. 10:3-5).

Het rijden op ezels gold toen als een bewijs van hoge stand en rijkdom. In het lied van

Debora (Richt. 5:9/10) staat dat haar hart uitging naar de wetvoorders, de voornaamsten van Israël ... die reden op witte ezeltinnen, en die zaten op tapijten.

De naam Jairus betekent: stralend, hij die verlicht. Nu, de geschiedenis over Jairus is een stralende geschiedenis met een happy end!

Jairus was een overste der synagoge, die belast was met de leiding van de eredienst. Maar Hij zal ook geweten hebben dat de Farizeeën een grote hekel aan Jezus hadden.

Hij weet dat zijn bezoek aan Jezus hem in de ogen van de geestelijke leiders gehaat zal maken. Zijn bezoek zal afbreuk doen aan zijn populariteit. En toch is hij gegaan. Het ging om zijn dochtertje.

Jairus was nederig; hij wierp zich neer aan de voeten van Jezus en smeekte Hem om naar zijn huis te komen. De reden daarvan wordt ons genoemd in het volgende vers:

23 en smeekte Hem dringend: Mijn dochtertje ligt op sterven; ik smee U dat U komt en de handen op haar legt, zodat zij behouden wordt en zal leven.

24 En Hij ging met hem mee; en een grote menigte volgde Hem en zij drongen tegen Hem aan.

En toen gebeurde er iets, wat de gang van Jezus naar het huis van Jairus vertraagde. Een geloofsbeproeving voor Jairus, want zijn enige dochter lag op sterven; zij had acuut hulp nodig.

Hoe zou het ons vergaan, als ons kind dodelijk ziek was en de dokter onderweg naar ons huis uitgebreid de tijd nam om te praten met een andere patiënt??

25 *En een zekere vrouw, die al twaalf jaar bloedvloeiingen had,*

Leviticus 15:25 zegt iets over een vrouw waarbij lange tijd bloed vloeit:

Wanneer een vrouw vele dagen buiten de tijd van haar afzondering een bloedvloeijing heeft, of wanneer zij langer vloeit dan de tijd van haar afzondering, dan is zij al de tijd dat zij vloeit onrein, net zo als de dagen van haar afzondering.

De wet heeft het volmaakte niet gebracht. De wet is door Mozes gegeven; de genade en de waarheid door Jezus Christus gekomen. Deze arme vrouw heeft alles geprobeerd om genezing te vinden voor haar kwaal:

26 en veel geleden had door toedoen van veel dokters, en alles wat zij had daaraan uitgegeven had en geen baat gevonden had, maar met wie het veeleer erger geworden was,

Deze vrouw was een hopeloos geval. En toen werd Jezus haar laatste hoop. En ze beschouwde Hem ook als haar beste hoop.

27 deze had van Jezus gehoord en kwam van achteren de menigte in en raakte Zijn bovenkleed aan,

Het geloof komt door het horen. Ze had gehoord, wat er van Jezus verteld werd. Ze zei niet: "Laat ik na al die jaren - van teleurstelling en verdriet - eens kijken, of die Jezus mij nog kan helpen."

Nee, ze kwam tot Jezus vol geloof:

28 want zij zei: Als ik maar Zijn kleren kan aanraken, zal ik gezond worden.

Omdat zij zich wat schaamde voor deze discrete kwaal, raakte zij van achter één

van de kwasten aan, die onderaan de mantel van Jezus hingen.

Aan het opperkleed van een vrome Israëliet bevonden zich vier blauwe kisten, als herinnering aan de wet. Ze waren vooral in gebruik bij rabbijnen.

Een rabbijn of rabbi is een Joodse geleerde die een expert is op het gebied van de halacha, de joodse wet. Letterlijk betekent rabbijn: leraar.

Deze vrouw was vol geloof: "Als ik maar Zijn kleren kan aanraken, zal ik gezond worden."

29 En meteen droogde de bron van haar bloed op, en merkte zij aan haar lichaam dat zij van die aandoening genezen was.

Meteen droogde de bron van haar bloed op; de vrouw bemerkte gelijk iets. Ze merkte aan haar lichaam, dat ze van haar aandoening genezen was. Op hetzelfde moment bemerkte ook Jezus iets:

30 En meteen toen Jezus bij Zichzelf merkte dat er kracht van Hem uitgegaan was, keerde Hij Zich om in de menigte en zei: Wie heeft Mijn kleren aangeraakt?

Toen de vrouw Jezus genas, gaf Hij haar niet haar eigen gezondheid terug maar de gezondheid van Hemzelf vloede in haar.

Wanneer ik meer geduld nodig heb, heb ik niet meer van mijn geduld nodig maar meer van Zijn geduld in mij.

Zo ook met alle andere vruchten van de Geest. Dan wil Hij mij innerlijk genezen met Zijn zachtmoedigheid, Zijn zelfbeheersing, Zijn liefde enz.

Jezus zei: "Alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen." (Marcus 11:24).

31 En Zijn discipelen zeiden tegen Hem: U ziet dat de menigte tegen U opdringt, en zegt U dan: Wie heeft Mij aangeraakt?

In Lucas staat dat één van die discipelen Petrus was, die het woord voerde en de andere discipelen zullen daarmee ingestemd hebben. De stem van Petrus klonk enigszins berispelend. Maar Jezus gaat daar niet op in maar keek rond:

32 Maar Hij keek om Zich heen om haar te zien die dat gedaan had.

33 En de vrouw, die bevreesd was en beefde, omdat zij wist wat er met haar gebeurd was, kwam en wierp zich voor Hem neer en vertelde Hem de volle waarheid.

De vrouw was bevreesd, omdat zij besefte dat zij de genezende kracht van Jezus gezegd aan Hem "ontfutseld" had.

Maar Jezus stelde haar gerust door haar dochter te noemen; dat is een hartelijke aanspraak. Jezus noemde in Lucas 13:16 de vrouw die 18 jaar krom had gelopen en door Hem genezen was: een dochter van Abraham.

34 Toen zei Hij tegen haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw aandoening.

Jezus wilde deze dochter van Abraham laten weten, dat niet Zijn kleren, maar haar geloof haar had genezen.

35 Terwijl Hij nog sprak, kwamen er enigen van het huis van het hoofd van de synagoge, die zeiden: Uw dochter is gestorven; waarom valt u de Meester nog lastig?

Dit oponthoud moest voor Jaïrus een be hoorlijke beproeving geweest zijn. Terwijl deze vrouw "dochter" genoemd wordt, blies zijn eigen dochter misschien de laatste adem uit. En nu hoorde hij, dat zijn dochter gestorven was!

36 En zodra Jezus het woord gehoord had dat er gesproken werd, zei Hij tegen het hoofd van de synagoge: Wees niet bevreesd, geloof alleen.

Jezus werpt Jaïrus als het ware een reddingsboei toe in deze woelige omstandigheden: Vrees niet, geloof alleen!

Het geloof wordt soms op de proef gesteld. Ook Martha en Maria moesten dagen wachten, voordat Jezus kwam om hulp te bieden.

37 En Hij liet niemand toe Hem te volgen dan Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus.

Hij stond niemand toe met Hem mee naar binnen te gaan dan alleen Petrus, Jakobus en Johannes en later werden daar nog de vader en de moeder aan toegevoegd.

38 En Hij kwam bij het huis van het hoofd van de synagoge en zag de opschudding en hen die luid huilden en jammerden.

Dat luide huilen en weeklagen was een gewoonte in die dagen.

39 En toen Hij naar binnen gegaan was, zei Hij tegen hen: Waarom maakt u misbaar en huilt u? Het kind is niet gestorven, maar het slaapt.

Jezus vond dat huilen en weeklagen niet op zijn plaats en zei, dat het kind niet gestorven was, maar dat het sliep.

Voor Jezus was de dood een slaap, omdat er een ontwaken komt. Daarom zijn er ook vrij wat christenen, die op de rouwkaart van de overledene zetten: in Christus ontslapen. Men verwacht, dat iemand die is ingeslapen, weer wakker zal worden.

40 Zij lachten Hem echter uit, maar Hij stuurde hen allen weg, nam de vader en de moeder van het kind en hen die bij Hem waren, mee en ging het vertrek binnen waar het kind lag.

Hun huilen en weeklagen veranderde in het uitlachen van Jezus, maar Jezus stuurde ze allemaal het huis uit. Maar de vader en de moeder mochten met de drie discipelen met Hem mee gaan naar het vertrek waar het kind lag.

41 En Hij pakte de hand van het kind en zei tegen haar: Talitha, koemi! Dat is vertaald: Meisje (Ik zeg je), sta op.

Nadat Jezus haar koude hand vast pakte, zei Hij twee woorden tot haar namelijk: "Talita koemi". Marcus heeft in zijn evangelie deze woorden van Jezus in het Aramees voor ons weergegeven en die mooie, tedere woorden betekenen: Talita: *meisje* ... Ik zeg je ... *sta op*.

42 En meteen stond het meisje op en het liep, want het was twaalf jaar; en zij waren geheel buiten zichzelf.

Jezus woorden zijn vol van kracht en leven: het meisje stond onmiddellijk op en dit wonder van Jezus werkte een soort *extase* uit bij de mensen want er staat: *zij waren geheel buiten zichzelf*.

Dat woord "extase" wordt hier ook tweemaal in de grondtekst in het Grieks genoemd.

43 En Hij gebood hun met klem dat niemand dit te weten zou komen; en Hij zei dat men haar te eten moest geven.

Maar Jezus wilde door dit voorval geen opschudding onder de mensen veroorzaken, want Hij kon Zich al moeilijk vrij rond bewegen en Hij daarom gebood Hij hun met klem, om het aan niemand door te vertellen.

Hij bracht ze uit hun extase terug tot de nuchterheid van het leven, om wat eten voor het kind in de keuken te gaan klaar maken. Dat zal vooral voor de moeder een vreugdevolle zaak zijn geweest.

En hoe veel meer zal ook Jairus Jezus gewaardeerd en lief gehad hebben. Zijn beproefde geloof werd beloofd: "ik kan op Jezus vrouwen voor hulp, zelfs in hope-loze omstandigheden."

"Wees niet bevreesd, geloof alleen" zijn de troostvolle woorden van de Meester tot hem en tot ons, in alle wisselende en soms bijzondere omstandigheden van het leven.

Wat er ook gaat gebeuren in de toekomst: "Wees niet bevreesd, geloof alleen!"

Psalm 46:2/3

God is ons een toevlucht en vesting; Hij is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden.

Daarom zullen wij niet bevreesd zijn, al veranderde de aarde van plaats en werden de bergen verzet naar het hart van de zeeën.

Psalm 23:4

Al ging ik ook door een dal vol schaduw van de dood, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij.